

JAZZFLITS NUMMER 422

8 JULI 2024

IN DIT NUMMER:

1 **BERICHTEN**

6 **JAZZ OP PAPIER**

7 **JAZZ OP DE PLAAT**

Owen Broder, Omawi, Avery Sharpe,
Prashant Samlal, A van Veenendaal,
Christian Holm-Svendsen e.a.

11 **JAZZ OP HET PODIUM**

Festival inJazz, Loek Dikker e.a.

EN VERDER (ONDER MEER):

18 Drie jazzpianisten (Lo Reizevoort)

19 Stanley Turrentine ((Erik Carrette)

22 Europe Jazz Media Chart juli

20,5 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 03 2024

JF 423 KOMT OP 22 JULI UIT

BERICHTEN

Candy Dulfer 'Fokus

Jazz-Kunstlerin' in Wiesbaden

Candy Dulfer is 'Fokus Jazz-Kunstlerin' van het Rheingau Musik Festival 2024. Ze treedt er twee keer op. Een keer met gitarist Jonathan Butler - op 9 juli in Oestrich-Winkel - en op 20 juli in Wiesbaden met 'The Purple Jam - A Tribute to Prince'. Verder beveelt ze in haar rol als 'Fokus Jazz-Kunstlerin' drie festivalconcerten aan.

Eerste uitreiking nieuwe

Oostenrijkse jazzprijs in december

Vijftien jaar na de laatste uitreiking van de Hans Koller Preis (het geld ontbrak voor een volgende editie) krijgt Oostenrijk weer een jaarlijkse landelijke jazzprijs. De nieuwe Oostenrijkse Jazzprijs heeft drie categorieën: beste concert, beste album (prijs 10.000 euro) en beste nieuwkomer (prijs 5.000 euro). Het prijzengeld wordt verschaft door de stad Wenen en het Ministerie voor Cultuur. Staatssecretaris Andrea Mayer is blij met de nieuwe prijs: "Jazz is een levendige kunstvorm die gedijt bij openheid en tolerantie ten opzichte van het nieuwe en onbekende en daarmee veel leert over harmonieus samenleven." Ze hoopt dat de prijs de winnaars de nodige aandacht van het publiek en de media zal opleveren. De eerste editie van de nieuwe Jazzpreis omvat de periode 1 januari 2022 tot en met 1 augustus 2024. De eerste prijsuitreiking is op 5 december aanstaande in jazzclub Porgy & Bess in Wenen.

Meer informatie:

<https://www.jazzpreis.at/de>

ia77

JazzFlits

TOONAANGEVEND JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Tony Roe bij de bekendmaking van de Boy Edgar Prijs.
(Foto: Roland Huguenin)

TONY ROE KRIJGT BOY EDGAR PRIJS 2024

Pianist Tony Roe is de winnaar van de Boy Edgar Prijs 2024. Dat werd 27 juni bekendgemaakt tijdens het evenement inJazz in Rotterdam. "Hij is intelligent, geëngageerd en een innovator binnen de jazz- en geïmproviseerde muziek", aldus het juryrapport. Roe krijgt de prijs, een wisseltrofee gemaakt door Jan Wolkers en 25.000 euro, later dit jaar uitgereikt.

De jury over Tony Roe: "Pianist, componist en bandleider Tony Roe is een veelzijdig musicus. Zijn instrumentbeheersing is onmiskenbaar, maar het is de vrije visie op de piano die zijn werk onderscheidend maakt. Roe brengt een unieke mix van jazz en technologie, werkt genre-overstijgend en geeft publieksbeleving een nieuwe dimensie." In de jury zaten dit jaar Cécile de Vos (voorzitter), Mike Bindraban, Marieke Meischke, Bart Maris, Maitte Hontelé, Corrie van Binsbergen, Shishani Vranckx, Bert van den Brink en Raluca Baicu. Het besluit van de jury was unaniem, zo valt te lezen in een persbericht van het Fonds Podiumkunsten, dat de uitreiking van de Boy Edgar Prijs organiseert. [vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

...vervolg Boy Edgar Prijs 2024

Roe combineert in zijn muziek elementen uit de klassieke muziek, hip-hop en elektronische muziek, en Latijns-Amerikaanse ritmes. Met drummer Jamie Peet en bassist Pat Cleaver vormt hij het pianotrio 'Tin Men and the Telephone', waarvoor hij de muziek componeert en interactieve 'visuals' creëert. In zijn project 'Modular Piano' werkt hij samen met audiovisueel kunstenaar Marcel Wierckx. Roe stuurt tijdens dat programma synthesizers en interactieve beeldprojecties met zijn vleugel aan.

NJA brengt debuutalbum

Loek Dikker Groep opnieuw uit

Ter gelegenheid van de tachtigste verjaardag van pianist-componist Loek Dikker (28 februari jl.) brengt het Nederlands Jazzarchief (NJA) zijn debuutalbum 'Love Cry And Super Nimbus' opnieuw uit. De plaat verscheen voor het eerst in 1970 op het label van Stichting Jazz Werkgroep, onder auspiciën van Herbert Noord en is tegenwoordig zeer zeldzaam. De Loek Dikker Groep trad indertijd wekelijks op in meditatiecentrum De Kosmos (voorheen Fantasio) te Amsterdam. De bezetting: Loek Dikker (piano), Erik-Jan Kromhout (viool), Aimée Versloot (altviool), Wim Essed (contrabas), Ralph de Jongh en Pierre Courbois (slagwerk). Voor de heruitgave maakte ontwerper Egbert Luys een nieuw hoesontwerp en geluidstechnicus Marc Broer restaureerde de opnamen.

Nieuw album Nubya Garcia verschijnt in september bij Concord

In september verschijnt een nieuw album van saxofoniste Nubya Garcia bij Concord. Het heet 'Odyssey' en is de opvolger van 'Source' uit 2020. Op het album zijn onder anderen Esperanza Spalding, Richie Seiwright en Georgia Anne Muldrow als vocalisten te horen. Verder zijn Sheila Maurice-Grey (trompet) en Rosie Turton (trombone) van de partij. Garcia heeft 'Odyssey' met haar vaste trio gemaakt: Joe Armon-Jones (piano), Daniel Casimir (bas) en Sam Jones (drums). Over de titel zegt Garcia op de website van het Britse blad Jazzwise: "It represents the notion of truly being on your own path, and trying to discard all the outside noise saying you should go this way or that way." Op 'Odyssey' maakt Garcia, die de plaat zelf produceerde, ook gebruik van strijkers.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ ORCHESTRA OF THE CONCERTGEBOUW IN CULTURELE BASISINFRASTRUCTUUR 25-28

Als het aan de Raad voor Cultuur ligt wordt het Jazz Orchestra of the Concertgebouw (JOC) opgenomen in de culturele basisinfrastructuur (BIS). Dat blijkt uit het advies over de toekenning van rijkssubsidies aan cultuurinstellingen, dat de Raad op 3 juli aan het ministerie van OCW heeft aangeboden. Wanneer regering en parlement het advies dit najaar overnemen, dan ontvangt het orkest van 2025 tot en met 2028 jaarlijks 590.000 euro. De aanvraag van het Amsterdamse Bimhuis Productions werd niet gehonoreerd.

Tot de culturele basisinfrastructuur behoren toonaangevende culturele instellingen als bijvoorbeeld het Koninklijk Concertgebouworkest, het Metropole Orkest, de Nationale Opera, het Nationale Ballet en het Nationale Theater. Ze ontvangen hun subsidie rechtstreeks van het ministerie van OCW. "We zijn ontzettend trots dat er nu ook plek is voor jazz en geïmproviseerde muziek in het culturele ecosysteem van Nederland", zo reageert het JOC op Facebook. Volgens de Raad voor Cultuur verdient het JOC die plek omdat het orkest 'vanuit zijn hoogstaande artistieke kwaliteit en reputatie de jazz steeds meer in beeld brengt bij alle Nederlanders' en omdat het van 'diverse samenwerkingen een speerpunt maakt voor de komende periode'. "Internationaal heeft het een goede reputatie en zichtbaarheid, zowel binnen als buiten Europa", zo vervolgt de Raad.

De poging van het Amsterdamse Bimhuis Productions om eveneens tot de culturele basisinfrastructuur toegelaten te worden strandde. Het had een jaarlijks bedrag van 5 ton aangevraagd, maar kreeg nul op rekest. "Bij Bimhuis Productions krijgen jazzmuzikanten en -componisten de kans zich te ontwikkelen, maar de aanvraag bood weinig inzicht in de ontwikkeltrajecten. Ook werkt de instelling verhoudingsgewijs met weinig maatschappelijke partners", zo oordeelde de Raad voor Cultuur.

MEERJARENSUBSIDIE FONDS PODIUMKUNSTEN VOOR BENJAMIN HERMAN EN KIKA SPRANGERS

Adviseurs van het Fonds Podiumkunsten stellen voor om Roach, de werkstichting van saxofonist Benjamin Herman, en de stichting Performing Arts Kika Sprangers in de jaren 2025 tot en met 2028 een bijdrage te verstrekken. Dat werd 3 juli jl. bekendgemaakt. Bij Benjamin Herman gaat het om jaarlijks 160.000 euro en bij saxofoniste Kika Sprangers om 100.000 euro. Of ze deze bijdragen ook daadwerkelijk ontvangen ligt ter besluitvorming voor aan de Raad van Bestuur van het fonds.

Het Rijk verschaft cultuursubsidies via de BIS (zie het bericht hierboven), maar ook via zes andere Rijkscultuurfondsen. Voor de muziek is het Fonds Podiumkunsten (FPK) het relevante fonds. Op 3 juli jl. werden gelijktijdig de adviezen over de BIS- en FPK-subsidies voor de jaren 2025 tot en met 2028 bekendgemaakt. Het FPK werkt bij het opstellen daarvan met diverse commissies met ter zake kundige adviseurs. Op de lijst van de adviseurs muziek zijn de namen van onder anderen Alexander Beets, Maite Hontolé, Cees Cog, Bart Maris, Tobias Klein en Robert van der Padt te vinden. In de jazz kregen behalve Benjamin Herman en Kika Sprangers, ook Boi Akih (jaarlijks 100.000 euro), Martin Fondse Music (jaarlijks 160.000 euro) en het Paradox Jazz Orchestra (jaarlijks 160.000 euro) een positief advies. Het Millennium Jazz Orchestra en Jazz in Motion (Amsterdam) visten achter het net.

Positief advies over gemeentelijke meerjarensubsidie voor ProJazz

De Haagse concertorganisator ProJazz mag van de Adviescommissie Meerjarenbeleidsplan Kunst en Cultuur 2025-2028 de komende vier jaar weer subsidie ontvangen voor zijn activiteiten, zo blijkt uit een adviesnota die de commissie op 7 juni aan wethouder Saskia Bruines overhandigde. Het is nu aan het gemeentebestuur van Den Haag om daar de komende maanden een definitief besluit over te nemen. Projazz is 'superblij en apetrots, want naast een mooie financiële basis betekent het vooral vertrouwen in wat wij als ProJazz bijdragen aan het culturele (jazz) klimaat van de stad', aldus de organisatie in haar nieuwsbrief.

Max Roach in The Three Deuces, New York, in 1947. (Foto: William P. Gottlieb)

New York eert Max Roach met straatnaam

Drummer Max Roach heeft sinds woensdag 19 juni een eigen straat in New York. Op die dag werd op de hoek van Greene en Marcy Avenues in Bedford Stuyvesant, een wijk van Brooklyn, het naambord onthuld van de Max Roach Way. Een handeling die werd verricht door de New Yorkse burgemeester Eric Adams. "Max was basically a physician because music can heal, and there's so much hate out there that can divide us, he had the power to reconnect us", zo sprak hij onder meer. Roach werd weliswaar honderd jaar geleden in North Carolina geboren, maar groeide op in Bedford Stuyvesant. De onthulling maakt onderdeel uit van een reeks activiteiten die dit jaar door de familie van Roach wordt georganiseerd om zijn honderdste geboortedag te vieren. Max Roach overleed in 2007. (bron: bkreader.com)

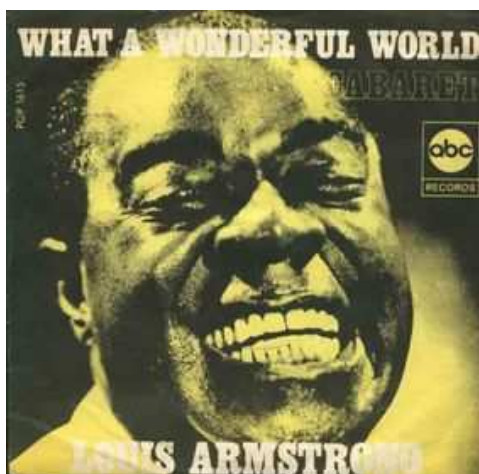

Op 27 juni konden de conferentiedeelnemers in LantarenVenster korte een-op-een-gesprekken voeren. (Foto: Eric van Nieuwland)

VEEL BELANGSTELLING VOOR INJAZZ 2024

Het tweedaagse internationale netwerk- en showcase-evenement inJazz 2024 is druk bezocht, zo meldt organisator BumaCultuur. Tijdens de showcases waren zowel de zaal van het Bimhuis in Amsterdam (26 juni) als de vier zalen in LantarenVenster en MOOD (27 juni) afgeladen (zie ook pagina 11 en 12). En het conferentie-onderdeel was op 27 juni in LantarenVenster, Rotterdam met ruim driehonderd professionals uit zo'n twintig landen uitverkocht.

De start van inJazz 2024 was op 26 juni in het Conservatorium van Amsterdam (CvA), waar buitenlandse festivalprogrammeurs en andere professionals uitleg kreeg over de positie van het CvA in het Nederlandse jazzlandschap en de samenwerking met het Bimhuis. De conferentie werd op donderdag 27 juni gehouden in LantarenVenster. Er was een uitgebreid, gecureerd matchmakingprogramma waarin 160 een-op-een-gesprekken werden gehouden. In de twee goed gevulde panelzalen vonden verder gesprekken plaats over het ambacht van componeren, en hoe je een praktijk als uitvoerend musicus combineert met het componeren voor film of andere media. De Ketentafel Jazz/World/Contemporary Componisten & Musici lanceerde de testfase van een 'fair pay'-tarievenregenschapskist en de organisatie DutchCulture presenteerde cijfers over de impact van Nederlandse jazzmusici in het buitenland. Voorts maakte tijdens de conferentie Fonds Podiumkunsten-directrice Viktorien van Hulst bekend dat pianist en componist Tony Roe de winnaar is van de Boy Edgarprijs 2024. Tijdens het showcase-festival traden onder anderen Ponga, Giuseppe Doronzo, Frank Rosaly, Mark Lotz – Freshta, Federico Calcagno Octet, Femke Mooren Quartet, Marit van der Lei Nextet, WAAN en Y.O.P.E. op. De achttiende editie van inJazz werd op 27 juni 's avonds door het duo Alessandro Fongaro & George Dumitriu afgesloten met een concert in het Batavierhuis in Rotterdam.

Vijf keer platina voor Louis Armstrongs 'Wonderful world' in VS

Louis Armstrongs grote jaren zestig hit 'What a wonderful world' is sinds 1967 vijf miljoen maal in de VS verkocht, zo maakte de Amerikaanse organisatie Recording Industry Association of Amerika (IAA) medio juni bekend. De plaat behoort daarmee tot de best verkochte singles aller tijden. Ook in Europa doet het nummer het goed. In Duitsland werd het bekrond voor 900.000 verkochte exemplaren en in het VK voor 600.000 exemplaren. Het nummer werd geschreven door Bob Thiele (platenproducer en in de jaren zestig tevens directeur van het label Impulse!) en George David Weiss.

OVERLEDEN

Jarmo Sermilä, 26 juni 2024 (84)

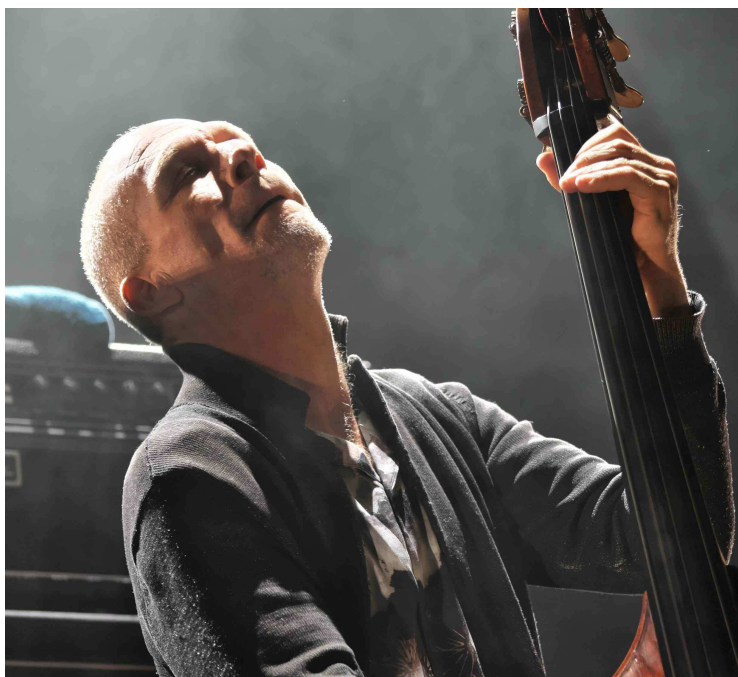
Finse trompettist en componist. Werkte met landgenoten bassist Teppo Hautaaho, drummer Edward Vesela en de Tsjechen Rudolf Dasek, gitaar, Emil Viklicky, piano, en fluitist Jiri Stivin met een internationale groep, waar ook Willem Breuker van de partij was (1979). Bekleedde diverse organisatorische functies en werd op het laatst hoogleraar.

Jewel Brown, 25 juni 2024 (86)

Amerikaanse zangeres, voornamelijk bekend van haar medewerking aan Louis Armstrongs All Stars in de jaren zestig met optredens op diverse festivals. Ze stierf waar ze was geboren: in Houston, Texas

Ray Mosca, 12 juni 2024 (91)

Amerikaanse drummer, werkte bij Benny Goodman, George Shearing, Lennie Tristano, Bobby Hackett, de Buddy DeFranco-Terry Gibbs groep, Billy Taylor, lange perioden met Al Cohn-Zoot Sims duo, Monty Alexander, Dorothy Donegan en vele anderen.

Avishai Cohen op Jazz Middelheim 2021. (Foto: Tom Beetz)

AVISHAI COHEN NA RUSSISCH CONCERT NIET MEER WELKOM OP BRUSSELS FESTIVAL

Bassist Avishai Cohen is van het programma van het Brusselse festival Walden geschrapt. Hij zou 13 juli met zijn Banda Iroko de eerste dag van de tweedaagse afsluiten. De festivalorganisatie vindt het onverteerbaar dat Cohen op 15 juni een optreden heeft gegeven op het Moscow Jazz Festival, een evenement dat ondersteund wordt door het Ministerie van Cultuur van de Russische Federatie en het Presidentiële Fonds.

"We kunnen deze keuze van Avishai Cohen niet verdedigen en zien daarom geen andere optie dan het geplande concert tijdens Walden Festival 2024 te annuleren", verklaart Joost Fonteyne, intendant van het festival, in een persbericht. Het muziekfestival rond en in het Leopoldpark biedt een combinatie van (neo)klassiek, niet-westerse muziek en jazz. Op de affiche staan ook onder anderen het An Pierlé Quartet, Gretchen Parlato & Lionel Loueke, bassist Reggie Washington en het Brussels Jazz Orchestra feat. Philippe Thuriot. Als vervanger van Cohen komt Tutu Puoane Wrapped in Rhythm, met als speciale gast trompettist Bert Joris.

Festival Ronse Midsummer Jazz krijgt tweede editie

De eerste editie van het Ronse Midsummer Jazz festival heeft meer dan tweeduizend bezoekers getrokken, zo meldt VRT.be. Het vond gedurende twee dagen plaats in de tuin van TIO3. Zaterdag 22 juni passeerden zo'n 1.300 bezoekers de kassa en zondag 23 juni 1.000 bezoekers. Onder anderen pianist Alex Koo, het Bert Joris Quartet, pianist Jef Neve (hij was tevens presentator van dienst op zaterdag), Cargo Mas en drummer-zangeres Isolde Lasoen (zij presenteerde het festival op zondag) waren te horen. Een thuiswedstrijd speelde de Bigband 9.600. De belangstelling heeft de organisatoren overtuigd dat een re-pris in 2025 gerechtvaardigd is: "Nu we overtuigd om volgend jaar een nieuwe editie te houden", aldus Femke Vander Sarren namens hen op de VRT-website.

AANKOMST OP SCHIPHOL

Impresario Lou van Rees ontvangt op 5 mei 1957 zangeres Ella Fitzgerald op Schiphol. (Foto: Harry Pot)

Michiel de Ruyter (in rolstoel) begeleidt drummer Elvin Jones (6 oktober 1963) naar de uitgang. Jones trad in Nederland op met saxofonist John Coltrane. (Foto: Hugo van Gelderen)

NIEUW PRODUCTIEHUIS JOC PRODUCTIONS IS OP ZOEK NAAR JONGE 'JAZZINFLUENCERS'

Het Jazz Orchestra of the Concertgebouw (JOC) start met een eigen productiehuis dat zich richt op jonge jazz- en 'global music'-muzikanten. Voor de eerste productie is JOC Productions op zoek naar zogenoemde 'jazzinfluencers'; muzikanten (jonger dan 35 jaar) die een avondvullend concert vorm willen geven. Het resultaat zal in januari 2025 ten gehore worden gebracht in Amsterdam, Utrecht, Den Bosch en Enschede.

De 'jazzinfluencers' worden gezocht onder conservatoriumstudenten die vergevorderd zijn in hun studie of alumni van de conservatoria, al komen ook (jazz)muzikanten vanuit een heel andere hoek in aanmerking. De uitverkoren 'jazzinfluencer' – de inschrijving sloot 30 juni jl. – krijgt een compositie-opdracht en coaching. Hij of zij mag een 'dream team' samenstellen, bestaande uit musici, een marketeer en een producer, om de productie tot leven te wekken. De gekozen musici mogen leden van het JOC zijn, maar dat hoeft niet. In principe spelen dezelfde muzikanten alle vier de concertavonden. "Jazz leeft onder nieuwe generaties musici van over de hele wereld en veel jonge musici komen naar Nederland om jazz te studeren. Deze generatie willen wij de kans geven om een eigen stempel op jazz te drukken en met volledige artistieke vrijheid een mooie eigen productie in de markt te zetten", licht Juan Martinez, artistiek leider van het Jazz Orchestra, het initiatief in een persbericht toe.

BLUE NOTE BRENGT REEKS ALBUMS UIT MET ARCHIEFMATERIAAL WAYNE SHORTER

In augustus verschijnt een eerste uitgave van archiefmateriaal van saxofonist Wayne Shorter door het Blue Note-label. Op 'Celebration Vol. 1' staat een concertopname uit oktober 2014 met pianist Danilo Perez, bassist John Patitucci en drummer Brain Blade op het Stockholm Jazz Festival in Zweden. Shorter overleed in maart 2023 en was nog betrokken bij het samenstellen van dit album.

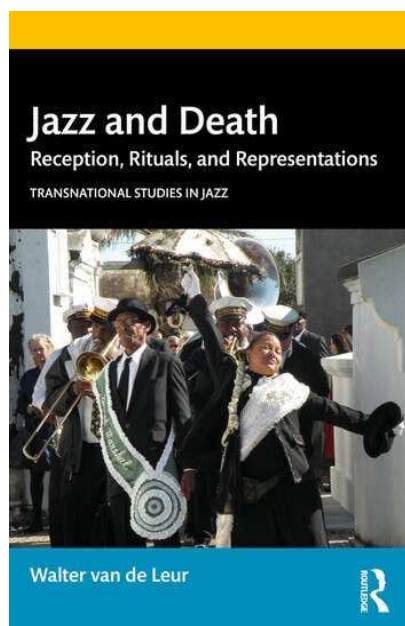
Shorter kreeg in het najaar van 2022 een hoeveelheid niet uitgegeven muziek om te sorteren, zo vertelt Shorters vrouw Carolina in het boekje bij het album: "He started listening around the clock. When he heard the Stockholm concert, he said 'this is the album!'." Maar Shorter hoorde nog meer dat hem beviel. Tot in januari 2023, toen hij voor de laatste keer in het ziekenhuis lag, bleef hij tracks kiezen en albums samenstellen. Carolina Shorter: "It was only in the last ten days of his life that he realized he was not going to be around to see it to fruition. He started feeling the urgency of celebrating life and decided to change the name of the collection to 'Celebration'. Op Vol. 1 staan onder meer de nummers 'Zero gravity', 'Smilin' through', 'Orbits', 'Lotus' en 'She moves through the fair'. Meer albums volgen.

Gouda krijgt weer een jazzfestival

Na ruim tien jaar krijgt Gouda weer een jaarlijks jazzfestival. De eerste editie van het Gouda Jazz Festival is op zaterdag 6 juli 2025. Begin jaren tachtig had Gouda in een tent op de Markt het jaarlijkse Randstad Jazzfestival. In goede jaren traden er tientallen bands op, die duizenden bezoekers trokken. Onder anderen Rosa King, Hans Dulfer, Rob Hoeke, Pim Jacobs, Rita Reys en Pia Beck waren er te gast. Rond het jaar 2000 viel het doek. Het festival kreeg onder de naam Yes Gouda Jazz een vervolg in de plaatselijke Schouwburg. Dat initiatief bleef bestaan tot en met 2012.

JAZZ OP PAPIER

OP DOOD SPOOR?

Walter van de Leur.
Jazz and Death : Reception, Rituals and Representations
 New York : Routledge, 2023.
 XV, 183 pag.
 (Transnational studies in jazz)
 ISBN 978-1-138-55342-2 pbk
 Prijs 36 euro (ook als hardback verkrijgbaar)

'Jazz and Death', het boek heeft dezelfde titel als dat van Frederick J. Spencer (2002).

Daarin werden doodsoorzaken van musici vastgesteld, louter op medische grondslag, met uitsluiting van verkeerde informatie, gevoed door roddel en achterklap.

Walter van de Leur noemt het boek ook, maar wijst erop dat het niet verklaart waarom liefhebbers zich daar zo druk over maken. Het overlijden van een beroemd iemand heeft weliswaar niet die massale uitwerking als in de popmuziek, maar blijkt wel de gemeederen in beweging te kunnen houden.

In de introductie tot zijn eigen boek stelt Van de Leur zich daarover een tiental vragen. Ik ben niet nagegaan of hij ze verderop ook beantwoordt. Het boek bestaat veeleer uit een aantal lezingen en essays van gevarieerde aard, die hij ten dele al eerder publiceerde en die je met enige goede wil desnoods onder de huidige titel kunt samenbrengen. Zelf noemt hij ze 'case studies'.

Het eerste stuk beschrijft de New Orleans 'jazz funerals', die, nadat ze een toeristische attractie bleken, commercieel geëxploiteerd werden in diverse steden in de wereld. Overigens meen ik wel eens gelezen te hebben dat de muzikanten na de ceremoniële graflegging op de terugweg niets te doen hadden en als verpozing maar deuntjes begonnen te spelen. Het straatpubliek werd er door aangetrokken, zoals wij in onze jeugd achter de harmonie of het draaiorgel aanliepen, en de 'second line' was geboren.

Platenmaatschappijen speelden in op de fascinatie en wisten iemands dood gretig uit te buiten. Het gaat dan over 'de laatste opnamen'. Zo schroomde Columbia niet bij het uitbrengen van de elpee 'The Beginning And The End' (van trompettist Clifford Brown), de opnamedatum een jaar naar achteren te verschuiven.

In andere hoofdstukken spelen hel en verdoemenis een rol als je je met jazz inliet, is er geharrewar rondom het oprichten van een monument en wordt de discussie nog eens opgerakeld of de jazz zelf dood is.

Van de Leurs boek verschijnt in het kader van een reeks uitgaven, opgezet door de Brit Tony Whyton, die daar verantwoording voor aflegt in het boek zelf en ook in diens bijdrage in de bundel 'Eurojazzland' (zie nr. 193, 25 febr. 2013). Daarin de slotzin: "... a new European Jazz Studies should engage with national, transnational, and transcontinental exchange as a critical discourse, resisting essentialist ideologies and examining the way in which jazz cultures obtain their meaning in the function that the music has for musicians, audiences, and industry." (pag. 378)

Van de Leurs manier van schrijven is gelukkig minder breed-sprakig: hij weet 'af te dalen', mijdt moeilijke begrippen en herhaalt waar nodig. Het siert de onderwijzer in hem. Een nadeel daarentegen is dat hij teveel uitdijt. Waar komt de fascinatie voor de dood uit voort? "There are two main avenues that jazz scholars tend to take. One looks at the characteristic musical ingredients in jazz, and the other looks at its singular social and cultural context." [...] Put differently, jazz is generally characterized by the keywords swing and improvisation." (pag. 6) Daarna pakt hij dan nog eens de kwestie op wat improvisatie eigenlijk inhoudt, vergeleken tot de klassieke muziek.

En in zijn streven degelijk te zijn weet hij van geen ophouden als hij uitspraken citeert ter ondersteuning van bepaalde standpunten. Zeker een vijfde van de dichtbedrukte pagina's bestaat uit noten en bibliografische en andere bronnen. Die opeenstapeling komt het volgen van de lopende lijn niet ten goede. Het is té degelijk. **Jan J. Mulder**

JAZZ OP DE PLAAT

ALYSSA ALLGOOD
From Here
Next Records

Een muzikant die door Alyssa Allgood wordt gebeld, moet van wanten weten. Je zou kunnen denken: 'Daar gaat-ie weer, alweer een zangeres met wat 'standards', daar slaan we ons wel doorheen.' Je piekert misschien nog even over die gekke toonsoorten waar vocalisten op uitkomen – een stuk in B-majeur, het kan zomaar gebeuren – maar besluit dat je wel voor hetere vuren hebt gestaan.

Vervolgens blijkt op de Bühne dat alles anders is dan verwacht. Allgood schrijft liefst haar eigen tekst en muziek. Ze is namelijk een singer-songwriter, maar dan zonder kampeerakkoorden. Welnee, ze maakt pit-tige arrangementen. Dat wordt lezen geblazen; al snel vier kantjes per stuk.

Zelfs een enkel bekend nummer als 'Both sides now' voorziet ze van grillige accenten die op het eerste gehoor geheel los staan van de vertrouwde melodie. Haar eigen songs maken springerige intervallen. Ze 'scat' graag en pakt dan af en toe een harmonisch gezien merkwaardig nootje uit het hoge register. Ze heeft een schijnbaar-moeiteloze meisjesstem, maar weet alle noten trefzeker te raken.

Soms maken de arrangementen gebruik van het héle kwartet; Allgood is dan niet een zangeres-met-begeleiding. Ze zoekt echter ook naar andere combinaties, zoals in een 'special chorus' voor bas en zang. Je hoort dat hier een grondig geschoolde artiest aan het werk is. Allgood woont en werkt in Chicago, waar ze op een universiteit zangles geeft en een vocaal ensemble leidt.

Wat betreft de medemusici: altist Greg Ward laat een wonderschone 'sound' horen in 'Dream'. Pianist Geoffrey Keezer drukt veel toetsen in en vindt een zielsverwant in slagwerker Kendrick Scott, die zijn aanwezigheid eveneens daverend kenbaar maakt.

Bassist John Patitucci houdt zich in, al is hij vermoedelijk de bekendste van het stel. Een hoogtepunt is zijn lopende bas onder een 'scatchorus' in 'On a clear day', de andere evergreen op dit album. Wát een mooie 'groove'. **Jeroen de Valk**

Bezetting: Alyssa Allgood (zang), Greg Ward (altsax), Geoffrey Keezer (piano), John Patitucci (bas), Kendrick Scott (drums).

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/4rksxmbp>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

OWEN BRODER
Hodges: Front And Center, Vol. 2
Outside in Music

Als je de muziek van Johnny Hodges wilt doen herleven, muziek dus die zeker zeventig jaar terug al perfect werd uitgevoerd en uitgebreid op de plaat werd gezet..., dan kun je maar beter vreselijk goed zijn. Gelukkig zijn saxofonist Owen Broder en zijn kameraden dat ook. Zo wordt de essentie van het ritmische aspect samengevat met de track 'Back beat'. De titel staat voor de tweede en vierde tel waarop de slagwerker een tikje geeft. Het lijkt doodeenvoudig maar is het niet. Zie maar een ritmesectie zo ver te krijgen dat die metronoom-vast is, tegelijk aanstekelijk swingt en het simpel houdt maar blijft reageren op wat er gebeurt, terwijl de blazers daar een ietsje laid-back over kunnen soleren.

Het luistert nauw en vereist discipline. Want behalve de ritmesectie worden ook de blazers niet geacht te pronken met hun virtuositeit. Dat past niet bij deze muziek, die dateert van vóór Brecker, vóór Coltrane en sterker nog: van vóór Parker.

Zo deden Hodges cum suis het en zo doet het kwintet van Broder het ook. Een hoogtepunt in dit opzicht is 'Shady side', een riffje – Hodges hield van riffjes, ook zijn thema's hield hij sober – over de akkoorden van 'On the sunny side of the street'.

Hierin blaast trompettist Riley Mulherkar een trompet-solo vol subtiele toonkleuringen op een niveau dat in Nederland alleen wordt geëvenaard door enkele lyrici zoals Menno Daams en Ellister van der Molen. Het tempo is een gedragen 'medium groove' en het harmonische materiaal is summier. En dan zo'n solo uit de hoge hoed toveren!

Broder zelf blaast zangerig als Hodges, zonder diens glissando's te overdrijven. Op bariton klinkt hij eerder als Gerry Mulligan dan Harry Carney. De laatste zat ook bij Ellington, maar Mulligan nam een Verve-album op met Hodges, dus historisch gezien klopt het allemaal. Pianiste Carmen Staaf houdt er een even excentrieke als tijdloze stijl op na, waarin de grote lijnen belangrijker zijn dan de pianistische details. Net als Duke zelf dus.

Het repertoire bestaat uit Hodges-materiaal, werk van Duke natuurlijk en de zonder veel omhaal opgefriste kraker 'St. Louis blues'. Hodges was geen groot componist, dat weet Broder ook wel, maar zijn muzikale universum is rijk genoeg voor een tweede tribuut. Broders eerste verscheen twee jaar terug met dezelfde musici, vanzelfsprekend als 'Volume 1'.

Jeroen de Valk

Bezetting: Owen Broder (alt- en baritonsax), Riley Mulherkar (trompet), Carmen Staaf (piano), Barry Stephenson (bas), Bryan Carter (drums).

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/bn6s2kva>

CHRISTIAN HOLM-SVENDSEN
with **DANIEL SOMMER & MARIUSZ**
PRASNIEWSKI
Totem aprilrecords.com

Trio's met saxofoon, bas en drums zijn schaars. Toch geeft zo'n bezetting veel ruimte voor improvisaties en hebben de muzikanten alle drie een hoofdrol. Hun individuele bijdrage is luid en duidelijk in de groepsound. Beroemd voorbeeld zijn natuurlijk de trio's van saxofonist Sonny Rollins (onder meer op 'Live In Greenwich Village' (1957)). De Deense saxofonist Christian Holm-Svendsen heeft met drummer Daniel Sommer en de Poolse bassist Mariusz Praśniewski ook zo'n trio gevormd en een cd volgespeeld. De inspiratie kwam echter niet van de Rollins- of Ornette Coleman-opnames, maar van een opname van Jimmy Giuffre (op klarinet) met Paul Bley (piano) en Steve Swallow (bas), getiteld '1961'. Het was vooral de sfeer van de Jimmy Giuffre-plaat die Holm zo aansprak en die hoor je terug in zijn muziek. De titelsong van het album 'Totem' is een variatie op 'My favorite things' van, natuurlijk, Coltrane, maar dan op z'n Deens met veel rust en evenwicht en fraai polyrhythmisch slagwerk van Sommer. Het volgende stuk, getiteld 'Per astra ad astra', is een melodisch kunststukje, waarbij alles klopt; melodie, tempo, ritme. In het nummer 'Vind og vejr' ('Weer en wind') hoor je inspirator Giuffre luid en duidelijk, mede door het bedachtzame klarinetspel van Christian. Alle stukken op deze cd 'Totem' vragen erom intens te worden beluisterd, net zo intens als dat ze op 8 en 9 mei 2023 werden gespeeld tijdens de opnamedagen in Kopenhagen.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Christian Holm-Svendsen (tenor-, sopraansax, klarinet),
Mariusz Praśniewski (bas),
Daniel Sommer (drums).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/26p6499e>

OMAWI
Waive
Relative Pitch Records

In 2017 debuteerden pianiste Marta Warelis, bassist Wilbert de Joode en drummer Onno Govaert onder de collectieve naam Omawi met het album 'Inscapes'. Het was lang wachten op een nieuw levensteken, maar nu ligt er gelukkig een opvolger in de vorm van 'Waive'. De muziek werd opgenomen tijdens een schuchtere poging om het covid-juk af te werpen op het Amsterdamse impro-podium Zaal 100 in oktober 2021. Het drietal vervolgt op deze nieuwe cd het ingeslagen pad van volstrekt collectieve improvisatie met alle mogelijke middelen die de improvisatiemuziek vanaf de jaren zestig te bieden heeft. Dat getuigt van een gevoel van traditie, maar wel een traditie die bestaat uit het vooruitbrengen daarvan. De e-bow (een soort elektronische strijkstok) waarmee Warelis de snaren beroert (bijvoorbeeld in 'Dark little narratives') is daarbij even relevant als de bas van De Joode, die kraakt en piept als een oud houten huis (in 'Everblooming'). Warelis geeft haar bijdragen vaak vorm door het uitbouwen van kleine ritmisch-melodische cellen, zoals we dat kennen van grootheden uit het verleden als Mal Waldron en Paul Bley. Ik noem ze even als referentie, zeker niet als rolmodel, laat staan als bron voor imitatie. Elke noot van 'Waive' is tegelijk overdacht en intuïtief, het gevolg van drie perfect op elkaar afgestelde muzikanten. Dat kan leiden tot onverbloemde lyriek ('Dark little narratives', met een bas die haast als een cello klinkt) en Herbie Nichols-achtige pianotriomuziek met subliem brusheswerk van Govaert ('Everblooming'), maar ook tot intrigerende abstracties met daarin weer een voorzichtige puls ('Kindled by solitude'). Omawi is dus een volstrekt trio met drie gelijkwaardige improvisatiemeesters, en het is te hopen dat we niet weer zo lang op een nieuwe plaat hoeven te wachten.

Herman te Loo

Bezetting:

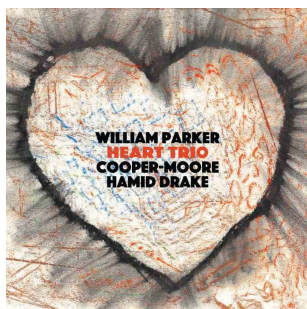
Marta Warelis (piano),
Wilbert de Joode (bas),
Onno Govaert (drums).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/3ajvz56p>

**WILLIAM PARKER/
COOPER-MOORE/HAMID DRAKE**
Heart Trio AUM Fidelity

Er zijn van die muzikanten die muziek uit elk instrument weten te halen. Het drietal dat het Heart Trio vormt, is er het levende voorbeeld van. William Parker kennen we vooral als een van de meest vooraanstaande bassisten uit de Amerikaanse 'creative music', maar we horen hem hier op doson ngoni (een harpachtig instrument uit Mali) en diverse fluiten. Cooper-Moore maakt al sinds de jaren zestig zijn eigen instrumenten, zoals de ashimba (een soort xylofoon) en de 'hoe-handle harp' (een kleine harp, gemaakt van de steel van een schoffel). Hamid Drake kiest naast zijn (kleine) drumstel voor een assortiment raamtrommels. Met dit instrumentarium produceert het Heart Trio een soort rituele muziek die niet terug te brengen is op één bron, maar wel overduidelijk Afrikaanse invloeden kent. De drie trioleden cijferen daarbij hun ego zorgvuldig weg, zodat een hecht collectief ontstaat. Intrigerend zijn de momenten waarop de doson ngoni en de hoe-handle harp duetteren, zoals in 'Processional'. Bijzonder is ook de hommage aan Donald Rafael Garrett (1932-1989), ook zo'n typische multi-instrumentalist die de contrabas als thuisbasis had. De ney (een fluitsoort uit het Midden-Oosten) die Parker op het album bespeelt, werd ooit door zijn illustere collega met de hand gemaakt. Het album is te koop op cd, vinyl en als digitale download.

Herman te Loo

Bezetting:

William Parker (doson ngoni, shakuhachi, bas-duduk, ney, Servische fluit),
Cooper-Moore (ashimba, hoe-handle harp),
Hamid Drake (drums, raamtrommels).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/2u8tkvfy>

PRASHANT SAMLAL
Atma
Minimal Damage Recordings

ATMA

Introspectie. Mentale gesteldheden zoals angst, liefde en creativiteit. Daarop is 'Atma' van de Nederlandse gitarist Prashant Samlal gebaseerd. Die onderzoeken brachten een mooi en stabiel artistiek resultaat voort. Want diep nadenken over muziek is eigenlijk componeren. En daar is Samlal heel goed in. Hij maakt zorgvuldige Europese jazz. Voor hem geen geldingsdrang en geen opsmuk. Helemaal geen 'kijk-eens-hoe-goed-ik-ben'. Het gaat om intensieve zuiverheid en schoonheid. Over vorm én inhoud. Hij gebruikt de muziek als een manier om door zijn geest te navigeren. En wij mogen een klein halfuurtje meekijken. 'Atma' is trouwens Sanskriet. Het betekent 'geest', 'diepere essentie van ik', 'bewustzijn'. Dat verklaart een hoop.

De bandleden zijn meestal net geen dertig. Ze wonen in de randstad en kennen elkaar via conservatoria. Sommigen komen van ver: bassist Jonathan Ho Chin Kiat uit Singapore en Domen Cizej uit Slovenië. Samlal bracht ze samen in Moira in Utrecht. Dat is een kunstverzamelgebouw. Chris Weeda mixte en masterde het album.

Het niveau waarop wordt samengewerkt is bijzonder hoog. Maar Prashant Samlal koos ervoor twee tracks solo te spelen. Sommige thema's klinken unisono. 'Everything's different now' is nogal dromerig, met een zijdezachte hoofdrol voor trompettist Daniel Clason. Tegelijk met 'Atma' kwam nog een album van Samlal uit: 'Callisto' met pianiste Linde Tillmanns. 'Atma' is kort, maar vooral krachtig.

Peter J. Korten

Bezetting:

Prashant Samlal (gitaar),
Paul van de Calseijde (altsax),
Daniel Clason (trompet),
Jonathan Ho Chin Kiat (bas), Domen Cizej (drums).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/4jwzaec9>

AVERY SHARPE DOUBLE QUARTET
I Am My Neighbors Keeper
JKNM Records

Het concept van 'maatschappelijk betrokken musiceren' is in het verleden geregeld gebruikt als maskerade voor gebrekkig musiceren. De verslaggever heeft nog herinneringen aan bijvoorbeeld de aubades bij kraakpanden door saxofonisten die beter hun lange noten hadden kunnen studeren.

Mede dankzij de jazzconservatoria wordt er vrijwel uitsluitend nog professioneel gemusiceerd. Deze professionaliteit is ook doorgedrongen tot de geëngageerde jazz, die weer een ervaring doormaakt. Tot dat laatste is aanleiding genoeg gezien de opkomst van extreemrechts en complotdenkers tot in de hoogste kringen.

Bassist-componist-bandleider Avery Sharpe noemt in een toelichting bij zijn album 'I Am My Neighbors Keeper' nog enkele zaken die speciaal de Verenigde Staten teisteren, zoals 'school shootings'. Met deze productie wil hij 'concern and compassion for each other' bevorderen.

Daarbij blijft natuurlijk de vraag: verbeter je de wereld daarmee? Het jazzpubliek – in het algemeen beter opgeleid en goed geïnformeerd – kent nauwelijks liederen die bij dit alles betrokken zijn.

Maar wie weet. De muziek van Sharpe poogt diepgang met laagdrempeligheid te combineren. Er is soul, blues en gospel. Zangeres Wanda Rivera is te gast in een soort soulnummer met een vioolsolo als van een rockgitarist. De groove is meestal funky en soms quasi-Afrikaans, met dank aan de ballafoon en percussie van Tony Vacca.

De bassolo's zijn kort en trefzeker qua intonatie, tot in de duimposities. De strijkers worden ingezet als een alternatief voor blazers. Je zou een gemakkelijk Hollywood-sausje in de trant van 'with strings' verwachten, maar dat blijft achterwege.

'Goed zo, Avery', wil je zeggen. Wie naar averysharpe.com gaat, ziet bovendien foto's van optredens van dit héle 'dubbelkwartet' in enkele 'correctional centers' – gevangenissen dus. Zalen vol mannen in felgekleurde bajeshesjes liet hij kennismaken met dit alles. Zoals hij zelf schrijft: 'When we help to uplift one, we uplift everybody.'

Op eerdere albums bracht hij al eerbetonen aan Sister Rosetta Tharpe, 'the godmother of rock & roll', en de mondige ex-slavin Soujourner Truth. Mensen die we nooit mogen vergeten. Na twintig jaar in de band van McCoy Tyner heeft Sharpe helemaal zijn draai gevonden als bandleider.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Sarah Briggs, Kaila Graeg (viool), Gregory Diehl (altviool), Dave Haughey (cello), Zaccari Curtis (piano), Avery Sharpe (bas), Tony Vacca (ballafoon, percussie), Yoron Israel (drums)
 + Mat DeChamplain (piano), Wanda Rivera (zang).

Bekijk hier een video over het album:

<https://tinyurl.com/bhebmj3>

ALBERT VAN VEENENDAAL
Songs From The Secret House
Minimal Damage Recordings

Albert van Veenendaal, de bespeler bij uitstek van de prepared piano in de Nederlandse geïmproviseerde muziek, maakte al eens een solo-cd onder de titel 'Minimal Damage'. Dat is nu ook de naam van zijn nieuwe label, waarop veertien jaar na dato een tweede soloalbum verschijnt, 'Songs From The Secret House'. Strikt genomen is het niet helemaal een soloalbum, want Van Veenendaal heeft op een aantal tracks bijdragen gevraagd aan een aantal collega-muzikanten die hij bewondert. Hij zet ze in zoals een regisseur zijn acteurs 'cast': om het geheel verder te helpen. Ik gebruik de term regisseur ook omdat de muziek op het album een sterk verhalend karakter heeft, en dat is kenmerkend voor alle muziek die de pianist maakt. Stukken als 'Ancient memories' en 'The grief of the land' kennen een spookachtige sfeer, zeker door de ongrijpbare klanken van de theremin, bespeeld door Mieke van Dam. In de klankwerelden die Van Veenendaal met zijn gasten creëert, is de associatie met de Indonesische gamelan nooit ver weg en de combinatie met de vibrafoon van Mees Siderius draagt daar zeker aan bij. Ritmiek is sowieso een sterke troef van het album, met hompelende liedjes als 'Little song' (met de fluitjes en doedelzak van Koen Boeijinga) en 'The twelfth day' (dat haast als synthipop klinkt) als aanstekelijk resultaat. Maar ook minimal music en Morton Feldman-achtige verstilling vinden hun weg in de unieke mix van deze plaat die je vaak moet opzetten om alle details tot je te nemen.

Herman te Loo

Bezetting:

Albert van Veenendaal (prepared piano, klankschalen, composities) + Koen Boeijinga (klankschalen, fluiten, mondstukken, doedelzak), Steven Kamperman (klarinet, altklarinet), Rogier Hornman (cello), Mieke van Dam (theremin), Mees Siderius (drums, percussie, vibrafoon).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/3kkyfrn3>

JAZZ OP HET PODIUM

INJAZZ

Datum en plaats:

27 juni 2024,

Lantaren Venster, restaurant MOOD,
Rotterdam.

Van 26 tot en met 28 juni vond in Amsterdam en Rotterdam de achttiende editie plaats van inJazz, de jaarlijkse netwerkbijeenkomst voor de jazz- en geïmproviseerde muziekscene. Het werd goed bezocht door professionals uit meer dan twintig landen.

InJazz is gericht op kennisdeling en marketing; positioneren en alliantievorming. Nederland wordt steeds meer een internationale 'hub' voor de exploitatie van jazz, zo bleek. Tijdens het evenement werd de DutchCulture Database gepresenteerd. Een open-source database die internationale activiteiten van Nederlandse kunstenaars uit alle disciplines bijhoudt. Een waardevolle tool die gaat helpen bij het in kaart brengen en ontsluiten van de positie van de Nederlandse jazz wereldwijd.

Ook was er een uitstapje naar de specifieke wisselwerking tussen Italië en Nederland, en er was aandacht voor de positie van componisten. De renaissance van Afrika, kraamkamer van de jazz, werd gepresenteerd door World Music Forum (WMF). De gitaristen Bounaly en Joep Pelt speelden daar enkele songs ter illustratie van een samenwerking tussen Mali en Nederland.

Een aanzienlijk onderdeel van inJazz is het showcase-festival. Daar konden opkomende Nederlandse en internationale artiesten zich presenteren aan boekers en pers. Doordat de Nederlandse conservatoria vooral buitenlandse studenten opleiden, is er nauwelijks een scheidslijn. In Rotterdam viel een groot deel van de showcases samen met het openingsconcert van North Sea Round Town, waar bassist Alessandro Fongaro zich presenteerde als 'Artist in Focus' van dat evenement.

[vervolg op de volgende pagina...](#)

Een hoogzwangere Marit van der Lei. (Foto: Joke Schot)

Trompettist Iacopo Teolis en drummer Cesare Mangiocavallo van de Italiaanse formatie Wasted Generation. (Foto: Joke Schot)

Ping-En Hung schiep tijdens haar optreden diverse soundscapes. (Foto: Joke Schot)

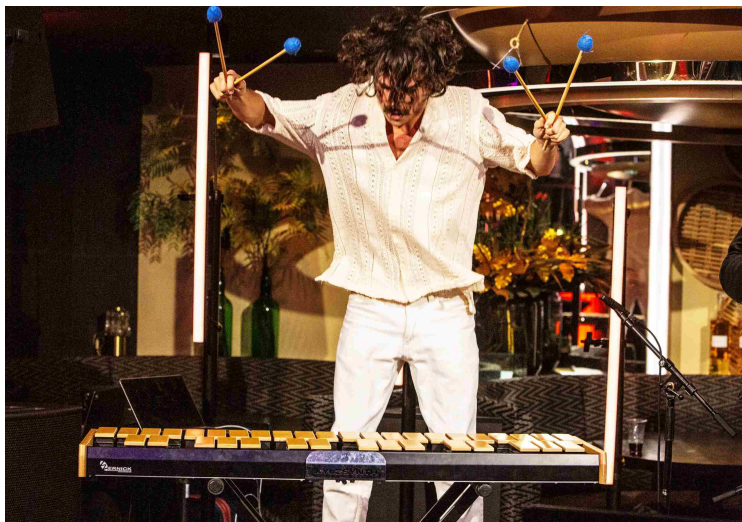

Mauro Cottone. (Foto: Joke Schot)

De vijf acts die we op 27 juni bij inJazz meepikten waren om uiteenlopende redenen ieder voor zich boeiend. **Wasted Generation** uit Italië heeft een eigentijdse opvatting over bebop, die energiek werd uitgeserveerd, inclusief fraai gepolijste improvisaties. **Andrés Coll Cosmic trio** imponeerde met een uitdagende fusie van jazz en volksmuziek. De Spanjaard Coll is een vibrafonist waar je ademloos naar kijkt. Naast hem stond de Poolse violist Mateusz Smoczynski, die uitblinkt in gipsy-, Balkan- en Klezmerjazz. Het **Marit van der Lei Nextet** is een prachtig ensemble rond een extravagante zangeres. Haar naderende moederschap weerklonk in haar overrompelende performance. De Taiwanese bassist en geluidskunstenaar **Ping-En Hung** schiep een universum als een perpetuum mobile à la Jean Tinguely. Het blijft wonderbaarlijk om te zien dat een symfonische soundscape ontspruit uit een laptop. De Italiaanse bassist Mauro **100% Cottone** is leider van een kwartet waar hij dik tevreden mee kan zijn. Progressieve jazz en avant-garde in een theatrale sfeer. Hij gaf gitarist Teis Semey alle ruimte om te schitteren.

InJazz eindigde op 27 juni met de bekendmaking van de 56ste winnaar van de Boy Edgar Prijs. Die is Tony Roe, pianist, componist en leider van Tin Men & The Telephone, ten deel gevallen (zie verder het bericht op pagina 1).

Roland Huguenin

De Spanjaard Andrés Coll trad op met zijn Cosmic Trio. (Foto: Joke Schot)

Mateusz Smoczynski trad op met het Andrés Coll Cosmic Trio. (Foto: Joke Schot)

Boy Edgar Prijs 2024-winnaar Tony Roe bij de bekendmaking. (Foto: Joke Schot)

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JOACHIM BADENHORST

YOURAN – PART II

Bezetting:

Joachim Badenhorst
(compositie, klarinet, stem, elektronica),
Alistair Payne (trompet),
Simon Jermyn (elektrische gitaar),
Tsubasa Hori (percussie, Koto, vocaal),
Rutger Zuydervelt a.k.a. Machinefabriek
(elektronica),
Nabou Claerhout (trombone),
Hayo Boerema (kerkorgel).

Datum en plaats:

4 juli 2024,
Laurenskerk, Rotterdam.

Bij North Sea Round Town, het jaarlijkse 'fringe festival' voorafgaand aan het North Sea Jazz Festival met 350 jazzconcerten op diverse podia, kunnen bewoners van Rotterdam en omstreken jazzmuziek beleven. Ook op locaties waar je niet direct muziek zou verwachten. Jaarlijks wordt er een compositieopdracht verstrekt. Afgelopen jaar en ook in de huidige editie verkende Joachim Badenhorst de grenzen tussen improvisatie en compositie.

De Laurenskerk is geen jazzpodium, maar beschikt wel over drie orgels en een vaste organist die thuis is in hedendaagse muziek. De akoestiek in die enorme ruimte is overweldigend en biedt muzikanten de nodige uitdaging bij het verkennen van alle expressiemogelijkheden van hun instrumentarium.

Via de pastelkleurige glas-in-loodramen viel het buitenlicht 4 juli gedempt over het zittende dan wel liggende publiek. Joachim bewoog zich spelend op zijn klarinet, langzaam naar het hart van de kerk. Daar speelde hij een lange improvisatie, rijk aan melodie- en harmoniewisselingen. Galm rekte de tonen. Na een tijd viel het kleinste orgel in dat klinkt als een zacht spelend blaasensemble.

De spelers waren niet gebonden aan een vaste ensemblevorm. Ze konden zich vrij uitdrukken. De klankeigenschappen van de instrumenten bepaalden de hiërarchie. De enorme ruimte bood de spelers mogelijkheden om hun afstand tot het publiek te variëren.

[vervolg in de rechterkolom...](#)

Joachim Badenhorst in de Laurenskerk. (Foto: Joke Schot)

De ijle klanken van de muzikanten hebben een heilzame uitwerking en leiden tot een intieme beleving van de sacrale ruimtelijke schoonheid. In de uitgeschreven delen heeft Joachim vloeiende melodieën verwerkt, waar soms ook enige swing in doorklinkt.

Tsubasa Hori domineerde met haar genadeloos donderende grote trom, hoog opgesteld op een houten statief. De donkere kleuren van het instrument variëren eindeloos, ook in volumes waar alleen het grote orgel nog bovenuit komt. Later tokkelde ze op de Japanse harp en zong in haar eigen taal. De expressie in haar serene zangstem riep het beeld op van de eenvoudige, voor ons soms ondoorgrondelijke karakters die in het Verre Oosten worden gepenseeld op rijstpapier.

Na een stilte vulde de ruimte zich langzaam met zwevende geluiden die leken op te stijgen uit een ontwakend oerwoud.

Op deze avond was de Laurenskerk een feest voor de zintuigen. Licht, geluid en ruimte waren voor even verbonden met het universum. Rond 23:00 uur klonk het applaus en was buiten inmiddels de duisternis ingevallen.

Roland Huguenin

Bekijk hier het programma van North Sea Round Town:
<https://www.northsearoundtown.nl/>

**LOEK DIKKER 80
WATERLAND ENSEMBLES
A CELEBRATION OF 65 YEAR OF MUSIC**

Bezetting:

Loek Dikker
(piano, composities, muzikale leiding),
Leo van Oostrom (sopraansax, altsax),
Jan Menu (tenorsax, baritonsax),
Louk Boudesteijn (trombone),
Luciën Matheeuwsen (contrabas),
Pierre Courbois (slagwerk)
+ Friedmar Hitzer (viool, violofoon),
Bo van de Graaf (tenorsax).

Datum en plaats:

28 juni 2024,
Bimhuis, Amsterdam.

Hij begeleidde Amerikaanse jazzlegendes en componeerde voor klassieke orkesten, muziektheater, moderne dans en film. Met zijn Waterland Sextet bracht pianist Loek Dikker een ode aan zijn geboortestad Amsterdam en speelde muziek uit het rijke oeuvre dat hij in de afgelopen 65 jaar heeft opgebouwd.

Dikker was de eerste Nederlandse pianist en componist die een poot aan de grond kreeg in de VS. Zijn carrière was internationaal georiënteerd, maar hij bleef gehecht aan Amsterdam. Hij vierde zijn verjaardag met een ensemble dat zo'n vijftig jaar geleden een stempel drukte op de Nederlandse jazz.

'The enigma of the domesticated domestic machine resting in landscape' gespeeld in triobezetting, schiep een sfeervolle melancholie. Vervolgens speelde het Waterland Sextet 'The sound of R'.

De indrukwekkende ideeënrijkdom van Dikker, gevat in een spannend arrangement, kwam hierin gloedvol tot uiting. In 'Found footage' soleerde Friedmar Hitzer op strohviool (violofoon) in een exotisch stuk met een gypsy-karakter. "Dit stuk had een uitstekende titel, maar de volgende dag was alleen de 'P' blijven hangen en daar bleef het toen bij", memoreerde Dikker bij de introductie van een volgend nummer. Zijn pianospel daarin bevatte alle componenten die een verhalende compositie nodig heeft: melodie, kleur en ritmiek. 'Waiting for Louis' werd opgedragen aan Louis Moholo. Het stuk begint met een spannend thema, maakt vaart en biedt weerbarstig samspeel à la Monk. Jan Menu speelde een stuwende solo waarin hij alle klankkleuren van de tenorsax aansprak.

Loek Dikkers vader gaf de aanzet tot zijn muzikale rijping, door hem extra zakgeld te geven als hij goed zijn best deed op pianoles. Hij incasseerde, oogstte succes en werd ook vrijgevig.

vervolg in de rechterkolom...

Loek Dikker (links) en Bo van de Graaf. (Foto: Joke Schot)

Pierre Courbois. (Foto: Joke Schot)

Voor de pauze werd de Loek Dikker Jazzpodiumprijs uitgereikt aan Thea Pieterse en Frank Elkhuizen, die in 1969 het Leidse jazzpodium Hot House oprichtten en 43 jaar lieten draaien. De prijs, door hemzelf ingesteld en gefinancierd, is een uiting van dank aan personen die op vrijwillige basis buitengewone inspanningen hebben geleverd om de Nederlandse jazzcultuur te faciliteren.

Zelf ontving Loek Dikker uit handen van Frank Jochemsen (NJA) en Wim Essed, voormalig bassist in zijn groep, het eerste exemplaar van de heruitgave op cd van 'Love Cry And Super Nimbus' van de Loek Dikker groep uit 1972, inclusief gevatte toespraak.

(meer info over de cd: <https://tinyurl.com/58z5envp>)

Er klonken veertien prachtige stukken, uitgevoerd in een losse toets – mede dankzij Pierre Courbois – met een oogverblindend kleurenpalet, door een gedreven groep. Gave muziek met klasse. Een avond als deze is voor herhaling vatbaar en past mooi in de lijn van het vijftigjarig jubileum dat het Bimhuis in oktober gaat vieren.

Roland Huguenin

Het volledige concert is te zien op:
<https://tinyurl.com/2zcx2rpk>

JOSEE KONING, IVAN LINS & LEONARDO AMUEDO

Bezetting:

Josee Koning (zang),
Ivan Lins (composities, zang, toetsen),
Leonardo Amuedo (gitaar),
Hans Vroomans (piano),
Matheus Nicolaiewsky (bas),
Danilo Amuedo (drums).

Datum en plaats:

22 juni 2024,
LantarenVenster, Rotterdam.

Ivan Lins. (Foto: Joke Schot)

Josee Koning heeft haar hart voor eeuwig aan Braziliaanse muziek verpand. Haar nieuwe album 'Doce Presença' ('zoete aanwezigheid') is geproduceerd door Ivan Lins: "Dit album is delicaat, intiem, melodieus, zacht, lief, vredig, bevat geweldige teksten en ligt dicht bij de bossanova-sfeer. Ons album is heerlijk!" De enthousiaste reacties uit de zaal bevestigen zijn woorden. Er staan tien nieuwe opnamen op het album (Zennez, april 2024), dat in 2022 werd opgenomen met een internationale crew. De muziek is tijdloos magisch. Bonustrack is een opname van 'Doce presença' uit 2006, door Josee en Ivan live gezongen in Haarlem. Die titel zegt volgens Ivan precies hoe Josee zingt: "Zij is een geweldige zangeres. Ik houd van haar stem, zacht en loepzuiver, en haar ingetogen timbre. Ze zingt Portugees als een Braziliaanse. Mijn idee was om een 'licht' album te maken, met de stem van Josee als middelpunt."

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/35mwfsz>

Bossa nova is de combinatie van jazz met Braziliaanse samba. De 'nieuwe golf', was een feit toen João Gilberto in 1957 het door Antonio Carlos Jobim geschreven 'Desafinado' uitbracht. In Rio de Janeiro wordt deze rustige jazzy muziek snel populair. Als het twee jaar later doorbreekt in de VS, vloeit bossa nova samen met de cool jazz, zoals Stan Getz en Astrud Gilberto dat lieten horen.
[vervolg in de rechterkolom...](#)

Josee Koning. (Foto: Joke Schot)

Ter promotie van de cd stonden Lins en Koning op het podium in LantarenVenster. Het leverde een memorabel concert op. Alle liedjes waren internationale hits of zeer geliefd. De band smeedde een mooie alliantie tussen bossa nova en jazz, en bewoog zich elegant tussen ballads en beats.

De stem van Josee Koning viel prachtig samen met het delicate spel van gitarist Leonardo Amuedo en pianist Hans Vroomans. De zaal werd gestreeld met poëtische liedjes zoals 'Paciência' van Lenine, die ons tot rust maant. Ook het zwoele 'Cupido' van Claudio Lins (zoon van) heeft alles wat kenmerkend is voor de bossa nova. 'Tico-tico', de naam van een vogel, werd door Josee fluisterzacht gezongen.

Ivan Lins betrad het podium bij 'Plus fort que nous', een duet uit de filmklassieker 'Un homme et une femme', gevolgd door 'Doce presença'.

Na deze duetten kreeg het concert een twist. Lins verlegde de koers naar Brazilian jazz en pop en begeleidde zichzelf op toetsen. Met een zinderend 'Lua soberana' transformeerde hij naar een hoogtepunt uit zijn oeuvre. In 'Dinorah, dinorah' ging het tempo iets omlaag en klonk de gitaar van Leonardo Amuedo als het spel van George Benson, die het liedje schreef. Daarna volgde 'Samba de vison' over Rio de Janeiro dat Lins schreef met Michel Legrand. In zijn toegift zong Lins 'Madalena', zijn hit die niet mocht ontbreken.

Roland Huguenin

VARIA

Film over Carlo de Wijs op YouTube

'My Dream Machine', een film van ruim een halfuur over organist Carlo de Wijs, is nu ook op YouTube te bekijken. De film is gemaakt door Bas Keizer en ging medio mei in het Dordtse Filmtheater De Witt in première. "De film vertelt het verhaal van mijn passie voor innovatie en neemt je mee in het ontwikkelingsproces van mijn Modular Hammond B3. Daarnaast komen ook mijn persoonlijke verhaal en de conceptuele visie achter dit bijzondere avontuur aan bod, met veel terugblikken in beeld en geluid", aldus Carlo de Wijs in een nieuwsbrief.

Bekijk de film hier:

<https://tinyurl.com/5t5e2sch>.

Jazz in Nederland 1953-1963

Jazzjournalist Ruud Kuyper blikt in 1965 in het blad Randstad terug op tien jaar moderne jazz in Nederland. Hij start zijn uitgebreide verhaal in 1953 en eindigt tien jaar later positief: "Nederland is op de goede weg." Het artikel is te lezen bij de digitale bibliotheek van Nederland: <https://tinyurl.com/8k79jh85>.

Concertreeks Dutch Jazz Heritage ook in het nieuwe theaterseizoen

Het Jazz Orchestra of the Concertgebouw zet in het nieuwe theaterseizoen de concertreeks Dutch Jazz Heritage voort. Daarin worden legendarische jazzmomenten en -artiesten weer tot leven gewekt. Heerlen en Amsterdam worden aangedaan met het werk van Thelonious Monk. In het Amsterdamse Concertgebouw zingt zangeres Fay Claassen de teruggevonden arrangementen van het album 'Rita Reys Meets Oliver Nelson'. En in Utrecht en Enschede is de muziek van trompettist Chet Baker te horen.

Programma van festival Generations (Apeldoorn) compleet

Met de toevoeging van Meika, het Chi Quartet, het Ernesto Montenegro Quintet en zangeres Egle Petrosiute is het programma van het Apeldoornse festival Generations compleet. Het wordt op 21 september gehouden in theater Orpheus. Op het programma staan verder het Amsterdam Art Orchestra, zanger Pepijn de Wit, Peter Beets Trio, The Royal Dutch Scam, Millennium Jazz Orchestra en The Newts.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

FESTIVALS

Zangeres Youn Sun Nah komt naar het Gaume Jazz Festival. (Persfoto)

JAZZ IN HET PARK XL

Stadspark, Dendermonde
20, 21 juli 2024

(<https://www.jazzcentrumvlaanderen.be/single-post/jazz-in-het-park-xl>)

Met onder anderen: Plareen Men, Philip Catherine Trio, The New Orleans Roof Jazzband, Jetse de Jong and His Buck Jumpers en Big Dave and The Dutchmen.

GOUVY JAZZ EN BLUES FESTIVAL

Ferme Madellon, Gouvy
2, 3 (jazz) en 4 (blues) augustus 2024

(<https://madelonne.be/>)

Met onder anderen: Jeanne Michard Quinet, Georgios Tsolis Quartet, Emmet Cohen Trio, Laminoir Collectif Quintet, Lisa Jazz Trio, Philippe Catherine Piano Trio en Andy Nevala Quartet.

GAUME JAZZ FESTIVAL

Rossignol, Tintigny
9 tot en met 11 augustus 2024

(<https://www.gaume-jazz.com>)

Met onder anderen: Youn Sun Nah Duo, Aleph Quintet, Martin Salemi Daylight, Johan Dupont Trio, Munsch Trio, The Amazing Keystone Big Band, Duo Mathilde Renault en Inui.

AMERSFOORT WORLD JAZZ FESTIVAL

Diverse podia, Amersfoort
14 tot en met 18 augustus 2024

(<https://www.amersfoortjazz.nl>)

Met onder anderen: Lex Jasper 4-tet ft. Edwin Rutten, Edwin Corzilius & Frits Landesbergen quartet, Dulfer! Total Response, Trio Peter Beets ft. Houston Person & Deborah Brown, Lucas Santana, Amsterdam Jazz Trio, Juno, Willems, Huijbrechts & Contreras, NJJO goes Mambo en Beets Brothers.

JAZZ OP DE HEI

Domein Diesterweg, Kalmthout
24 augustus 2024

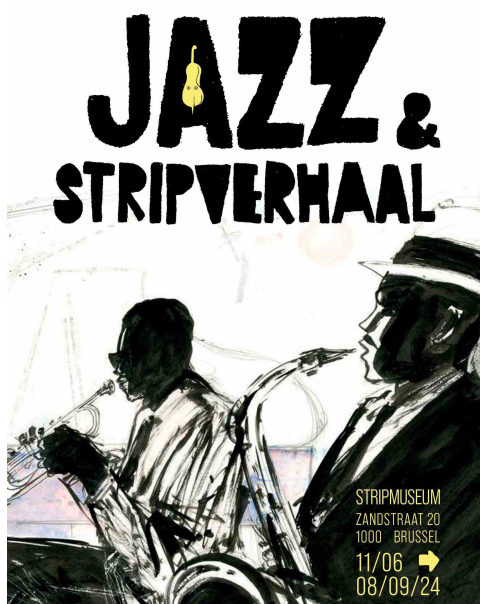
(<https://www.jazzopdehei.be/>)

Met onder anderen: Bombataz, Echt!, Ottla, Kunde en Suzan Peeters.

Jazzflitslezer maakt jazzalbum

Jazzflitslezer Pieter Kamminga heeft een jazzalbum gemaakt waarop hij alle instrumenten zelf bespeelt, zo laat hij ons per mail weten. "Ik maak mijn hele leven al muziek, al heb ik mijn brood altijd met iets anders verdiend. Ik ben nu met pensioen en heb alle nummers die ik in de loop der jaren bij elkaar heb geprutst er maar eens uit gegoid", aldus Kamminga. Hij maakte zelf de opnames en gaf zijn album de titel 'Delay' ('omdat ik dat eigenlijk dertig jaar geleden had moeten doen'). Het is te beluisteren op Spotify: <https://tinyurl.com/4skskdof>. Kamminga's versie van Wayne Shorters 'Footprints' staat eveneens op YouTube: <https://tinyurl.com/mprwcyut>.

Expositie 'Jazz & Stripverhaal' in Stripmuseum Brussel

In het Stripmuseum Brussel is tot en met 8 september de expositie 'Jazz & Stripverhaal' te zien. "Jazz en stripverhalen hebben een bijzondere band. Verschillende striptekenaars lieten zich inspireren door de sfeer, de geschiedenis en de iconische artiesten van de jazz", aldus een toelichting op de museumwebsite. Er is werk te zien van onder anderen Jean Bourguignon, Thierry Bouüaert, Yves Budin, Anne Citron, Fifi, Jampur Fraize, Louis Joos, Vincent Patar & Stéphane Aubier, Joe G. Pinelli, Jean-Claude Salemi, Sisca Locca en François Walthéry. Ze werken in een veelheid van stijlen. De tentoonstelling is een co-productie van het stripmuseum en het Maison du Jazz, Luik.

Meer info:

<https://www.stripmuseum.be/nl>

FESTIVALS (vervolg)

Zangeres Simin Tander treedt tijdens de Cologne Jazzweek op met Jens Düppe. (Foto: Matthis Kleeb)

JAZZ IN AARTSWOUD

Jazzkerk, Aartswoud

24, 25 augustus 2024

(<https://jazzinaartswoud.nl/>)

Met onder anderen: Ruben Hein, Michelle David & The True-tones, The Ploctones, Dyar, New Cool Collective, Jan van Duikeren Kwartet feat. John Engels, Roda Da Holanda en Franton.

JAZZ IN DE GRACHT

Bierkade, Dunne Bierkade, Groenewegje, Den Haag

29 tot en met 31 augustus 2024

(<https://www.jazzindegracht.nl/>)

ZOMERJAZZFIETSTOUR

Simplon, Reitdiepdal, Groningen

30, 31 augustus 2024

(<https://www.zift.nl>)

Met onder anderen: Aki Takase, Simon Nabatov, Julie Sassoon, Trio Grande, Sylla/Fraanje/Reijseger, Paul van Kemnade/Steveko Busch, Ab Baars/Tobias Delius, Zwerver/De Joode/Vatcher, Dion Nijland Deon, Pelican Three, Sofaya en Kuhn Fu.

JAZZ DAMME

Burgstraat, Damme

31 augustus, 1 september 2024

(<https://jazzdamme.be/>)

Met onder anderen: Bram De Looze, het Marcio Philomena Trio, Brussels Jazz Orchestra ft. Camille Bertault, Kobe Gregoir Group ft. Daniëlle Zawadi en het Tivon Pennicott Quartet.

COLOGNE JAZZWEEK

Diverse podia, Keulen

31 augustus tot en met 7 september 2024

(<https://jazzweek.de>)

Met onder anderen: Ambrose Akinmusire Craig Taborn, **Düppe & Tander**, Evans/Petter/Eldh, Immanuel Wilkins, Jochen Ruецkert, Lilly Joel Plays The Organ, Mats Gustafsson, Fire! Orchestra, Stemeseder & Lillinger, Sun-Mi Hong, Kuhn Fu, Seamus Blake, Paul Lovens 75 en Ingrid Laubrock & Marta Warelis.

JAZZFLITS OP REIS

Lo Reizevoort in Zweden

VEELZIJDIGE ZWEEDSE JAZZPIANISTEN

Van gebrek aan veelzijdigheid kun je hem niet betichten. Tijdens een week Stockholm begin juni kom ik de naam **Mathias Algotsson** een paar keer tegen. Allereerst in kringloopwinkels. Daar is de 53-jarige Zweedse jazzpianist te vinden op een cd van saxofonist/fluitist Magnus Lindgren (Magnus Lindgren Quartet, 'The Game', 2003). Ook duikt zijn naam als begeleider op bij de trombone spelende Zweedse zussen Mimi en Karin Hammer ('Sliding Hammers, A Place To Be', 2000). Thuis heb ik nog de cd 'New Traditions' uit 2009 waarop hij met zijn trio voor groot deel religieus getinte muziek als uitgangspunt voor improvisaties neemt.

Het lijkt geen toeval dat hij zondag 2 juni optreedt in Gustavsberg, zo'n slordige 25 km ten oosten van Stockholm. In het mooie dorpskerkje van de Zweedse Kerk geeft het Gustavsbergs Vokalensemble een concert onder de titel 'Ljuva Sommertid' (aangename zomertijd). Dan blijkt de veelzijdigheid van Algotsson. Hij brengt als pauzenummer solo jazzimprovisaties ten gehore. Goed in het gehoor liggende muziek, maar zeker niet baanbrekend.

Wat mij wel verrast is dat hij componist is van koormuziek. Bij teksten van anderen maakt hij repertoire voor zingende ensembles. Het twintig stemmen gemengd koor brengt teksten van onder anderen Henry Van Dyke en een Hoog-Lied. In de korte pauze kan de liefhebber met de domina het Onze Vader meebidden. Ze zegent ook de aanwezigen. Kerk en jazz gaan kennelijk goed samen in Zweden. Nog in diezelfde week geeft het Vokalensemble Doxy in een kerkje een dorp verder – Ingarö - een zomerconcert. Daar treedt naast het dameskoor het Zweedse Psalmjazztrio van pianist **Jonathan Fritzén** op. De naam van de 41-jarige Zweeds-Amerikaanse pianist zei me niets maar na enig zoek bleek hij de zoon van de voornamelijk [vervolg in de rechterkolom...](#)

Mathias Algotsson. (Foto: Lo Reizevoort)

Mathias Algotsson na afloop met een deel van het koor. (Foto: Lo Reizevoort)

in Zweden actieve Amerikaanse componist en pianist Steve Drogosz en de Zweedse fluitiste Katarina Fritzén te zijn. Algotsson en Fritzén zijn niet de enige muzikanten die (Zweedse) psalmen als uitgangspunt voor jazzimprovisaties nemen. De Zweedse pianist **Anders Widmark** kan er ook wat van. Ook bij hem geen gebrek aan veelzijdigheid.

Lo Reizevoort

Meer info:

Mathias Algotsson: <https://mathiasalgotsson.com/about/>
Jonathan Fritzén: <https://www.svenskapsalmjazztrion.se/>
Anders Widmark: <https://www.anderswidmark.se/>

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

STANLEY TURRENTINE (II) (1934 – 2000)

Saxofonist Stanley William Turrentine werd geboren op 5 april 1934 in Hill District, Pittsburgh, Pennsylvania. Hij overleed op 12 september 2000 in New York City. Het verhaal over de levensloop en muzikale loopbaan van 'The Sugar Man' biedt zoveel stof dat we het in twee delen vertellen. In de vorige Jazzflits (nummer 421) geraakten we tot en met 1970. We gaan hier verder vanaf 1971.

Stanley William Turrentine (ST) was een Amerikaanse tenorsaxofonist. Soms speelde hij ook fluit. Hij mengde jazz met blues, rock, rhythm and blues en pop. Op 18 juli **1971** is Turrentine bij The CTI All Stars tijdens het California Concert in het Hollywood Palladium, CA. Met trompettist Freddie Hubbard, gitarist George Benson en fluitist Hubert Laws. Op 30 juli **1972** is ST bij andere CTI All Stars voor 'Jazz At The Hollywood Bowl' in Los Angeles (CTI 7076, 7077, 7078). In maart en juni **1973** werd 'Don't Mess With Mister T.' opgenomen (CTI 6030). De titel verwijst naar de film 'Trouble Man', waarin Robert Hooks als 'Mr. T' een hoofdrol speelt. Marvin Gaye schreef die song en ook de muziek voor de film. Op de plaat zijn Turrentine, pianist Harold Mabern, de saxofonisten Pepper Adams en Joe Farrell, en trompetist Randy Brecker verzameld in de Rudy van Gelder studio.

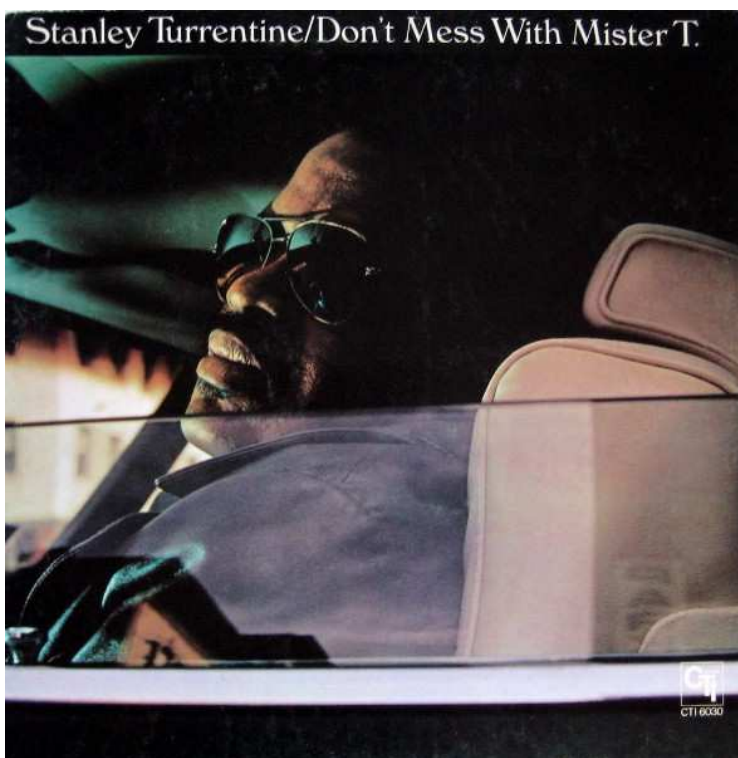
Naar aanleiding van deze plaat zegt ST: "Soul jazz's purpose was to help people relax and enjoy, but hard bop often expressed and provoked more troubling emotions." Een nadenkertje ...

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/mwvh5jck>

Op 29 juli 1973 speelden de CTI All Stars in het Paramount Theater in Seattle, WA. Dat waren toen Freddie Hubbard, Stanley Turrentine, Hubert Laws, George Benson, Johnny Hammond Smith, Ron Carter, Jack DeJohnette en Airto Moreira.

Na Blue Note en CTI was Turrentine's eerste voor Fantasy 'Pieces Of Dreams' (mei 1974, OJC 831).

[vervolg in de rechterkolom...](#)

De hoes van 'Don't Mess With Mister T.' uit 1973.

In oktober **1974** is ST actief in Walter Harper's Attic Club in Pittsburgh.

Zijn meer commercieel werk voor Fantasy tweede helft jaren zeventig was minder succesvol.

In januari **1975** neemt Turrentine 'In The Pocket' op, restaurantmuziek met een achtergrondkoortje (Fantasy 9478). Op woensdag 2 juli 1975 is ST in de Carnegie Hall tijdens het Newport Jazz Festival. In maart **1976** neemt ST zijn 'Everyone Come On Out' op, met arrangementen van Wade Marcus, Stevie Wonder muzikaal leider (Fantasy 95808).

In augustus 1976 wordt Turrentine's 'The Man With The Sad Face' opgenomen in de Generation Sound Studios in New York. De arrangementen zijn van de legendarische Motown-arrangeur David van de Pitte (1941-2009). Hij werkte van 1968 tot 1972 bij Motown en voor Marvin Gaye ('What's Goin' On'), Stevie Wonder, The Supremes en Diana Ross.

(Van de Pitte is geboren in Detroit en heeft een typisch West-Vlaamse familienaam. De Gazette van Detroit (augustus 1994) publiceert een reeks Van de Pitte's die in 1890, 1911 en 1912 per schip aanmeerden in Amerika. Mijn vermoeden werd bevestigd: ik kon de stamboom van Van de Pitte's inkijken, en kan met zekerheid besluiten dat David Vlaamse voorouders heeft die emigreerden naar Michigan en Detroit, de bakermat van de Motown-muziek en de thuishaven van de Chevy's. Davids grootvader staat in 1876 genoteerd als kleermaker.)

Op 23 september **1978** speelt ST tijdens het Ann Arbor Blues & Jazz Festival in Ann Arbor, Michigan. In **1979** is hij bij het Elektra-label, opnamen afwisselend in Californië en in New York. Begin **1980** speelt hij een mooi bigband-album vol: 'Use The Stairs' (Fantasy 9604). Op 25 oktober 1980 is Turrentine deelnemer aan het tiende Annual Pitt Jazz Seminar in de Carnegie Music Hall in Pittsburgh, samen met Kenny Barron, Donald Byrd, Nathan Davis, Ron Carter en Lee Konitz.

[vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

Van 5 tot 17 januari **1981** werkte ST twee weken in Ronnie Scott's in Londen met een formatie van de Engelse rock-zanger-pianist Tony Ashton (1946-2001).

In 1981 is Turrentine in een televisie-show met vocaliste Freda Payne.

In februari en maart **1982** is ST bij de Cavalcade of Stars met Roy Ayers, Jean Carn, Patrice Rushen en Lenny White. In juni 1982 speelt hij bij organist Jimmy Smith 'Off The Top' (Elektra 60175).

Eind **1984** werkt Stanley opnieuw voor Blue Note, zijn eerste na 'Another Story' (1969). Het is 'Straight Ahead' (Blue Note 85015). Op 22 februari **1985** is Turrentine in de NYC Town Hall voor een 'One Night With Blue Note' met Jimmy Smith, gitarist Kenny Burrell en drummer Grady Tate.

November en december 1985: met pianist Gene Harris, 'Trio Plus One, Live at the Blue Note', NYC, met Turrentine, bassist Ray Brown en drummer Mickey Roker (Concord Jazz CJ 4803).

In juli **1986** is ST in Jazzhus Slukefter, Tivoli Gardens, Kopenhagen met de Deense bassist Jesper Lundgaard (°1954). Shirley Scott was er ook.

December 1986 in de Yamaha Studios in Glendale, CA: opname van zijn tweede voor Blue Note sinds zijn terugkeer in 1984. Plaattitel is 'Wonderland', Turrentine Plays The Music Of Stevie Wonder' (Blue Note 85140).

[Turrentine kwam enkele keren naar Nederland. Meestal voor het North Sea Jazz Festival: op 13 juli 1986 wordt daar het trio van zangeres Carmen McRae \(met pianist Eric Gunnison, bassist Ray Brown en drummer Mickey Roker\) aangevuld met tenorsaxofonisten Johnny Griffin en Stanley Turrentine, plus vibrafonist Milt Jackson. Op 9 juli 1993 is het Stanley Turrentine Quintet voor het festival geboekt. Op 11 juli 1998 is hij er met zijn kwartet en op 12 juli in het Blowin' Up A Storm-programma met het Roy Hargrove Sextet: ST, Johnny Griffin en James Carter. Op 16 juli 2000 musiceerde het Stanley Turrentine Quartet op North Sea Jazz. Turrentine speelde verder tijdens het Loosdrecht Jazzfestival van 8 tot 12 augustus 1972.](#)

Van 28 tot 30 augustus **1987** zijn tientallen grote jazznamen op één plaats geboekt voor het Japanse Mount Fuji Jazz Festival: Herbie Hancock, Art Blakey, McCoy Tyner, Woody Shaw, George Adams en vele anderen. Ook Turrentine is er in diverse bezettingen, met Kenny [vervolg in de rechterkolom...](#)

Turrentine op de hoes van zijn album 'Betcha'.

Burrell, Jimmy Smith, Art Blakey. Turrentine werd ook gevraagd voor het Mt. Fuji Festival op 30 augustus 1986. In januari 1989 was hij er met Les McCann en Lou Rawls.

Op 22 en 23 december **1988** zetten Turrentine en David Fathead Newman de Village Vanguard in New York figuurlijk in vuur en vlam voor de plaat 'Fire!' (Atlantic 81965).

In januari **1989** wordt de studioplaat 'At Last' met zanger Lou Rawls opgenomen (Blue Note 91937).

Op 13 augustus 1989 speelt Turrentine een concert voor de Bach Dancing & Dynamite Society in Half Moon Bay, Californië. Ook is hij te gast tijdens de 114de Night Music Show met gastheer Dave Sanborn, en verder Hiram Bullock, Philippe Saisse, Tom Barney en J.T.Lewis.

Op 16 en 17 november **1990** wordt met Jimmy Smith 'Four-most' opgenomen, 'Recorded Live At Fat Tuesday's' in New York, met Kenny Burrell (Milestone MCD 9184 en 9311).

In juni **1991** spelen Hubbard en Turrentine zij aan zij tijdens het Aruba Jazz Festival in het Mansur Stadion van Oranjestad. Op 11 juli 1991 is hij voor Jazz Explosion in het Fox Theater in St. Louis met Joe Williams, Nancy Wilson, Jimmy Smith en Freddie Hubbard.

Op 30 november 1991 wordt Turrentine's concert 'Live! At the Blues Alley' in Washington, DC opgenomen. Zijn pianist is Kei Akagi, die werkte van 1989 tot 1991 bij Miles Davis. Van 1991 tot in 2000 speelde Akagi honderden concerten met Turrentine als zijn 'primary pianist'.

Details ontbreken van het album van pianist-zanger Georgie Fame 'The Blues And Me' (1991?, GoJazz 6005). Zelfs producer Ben Sidran kon mij geen informatie verstrekken. ST speelt op één nummer mee: 'Everybody cryin' mercy'.

Op 24 en 25 februari **1992** neemt zangeres Abbey Lincoln in de BMG studios in NYC haar vijftiende plaat op - haar derde voor Verve - 'Devil's Got Your Tongue' (Verve 314513574). Turrentine blaast op vier nummers mee.

[vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

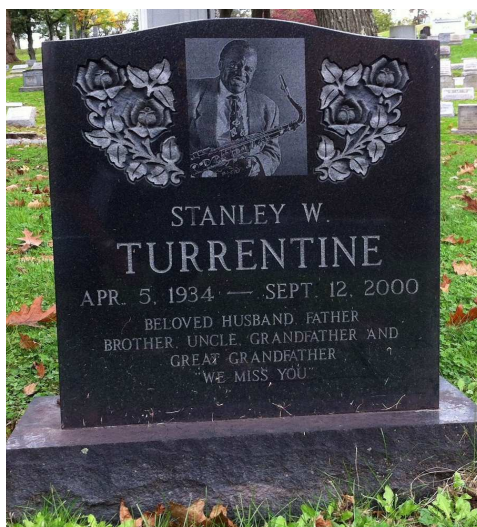
Op 16 en 17 januari **1993** is Turrentine in het Roy Hargrove Quintet. In New York wordt 'With The Tenors Of Our Time' opgenomen (Verve 523019).

Een paar maanden later, op 7 juli, trad Turrentine op tijdens het Franse festival Jazz à Vienne, met David Stryker (gitaar), Marc Johnson (bas) en Steve Littleton (drums).

Van 13 tot 16 september **1994**: met Diana Krall opname van 'Only Trust Your Heart' met de bassisten Ray Brown en Christian McBride, plus drummer Lewis Nash (GRP 598102).

In **1995** werd de plaat 'Hip Hop Bop' uitgebracht, van de New York Funkies met Turrentine en orgelist Reuben Wilson (1935-2023), plus Don Braden (tenor-sax), David Weiss (trompet), Ed Cherry (gitaar) en Idris Muhammed (drums) (Japans label Meldac MECT 30011).

Op 22 april 1995 waren we graag toevoorder geweest in de University Club in San Diego van pianist Gene Harris & The Philip Morris All Stars. Dat waren Kenny Burrell, Harry Sweets Edison, George Mraz, Lewis Nash, Turrentine en vocalist Ernie Andrews (Concord 4808).

De grafsteen van Stanley Turrentine.

Een kwart eeuw geleden lanceerde het platenlabel Telarc een reeks opgebouwd rond het trio van bassist Ray Brown: 'Some Of My Best Friends Are'. In 1995 waren dat pianisten (Telarc 83373), in 1996 saxofonisten (83388), in 1998 vocalisten (83441), in 2000 trompettisten (83495) en in 2002 gitaristen (83499). 'The Sax Players' waren verzameld in november 1995 en februari 1996. Dat waren Benny Carter, Jesse Davis, Joe Lovano, Ralph Moore, Joshua Redman en Stanley Turrentine.

[vervolg in de rechterkolom...](#)

Op zaterdag 10 augustus **1996** ging het negende Long Beach Jazzfestival door. In de Rainbow Lagoon trad Turrentine op met Phil Upchurch (gitaar) en Kei Akagi (piano).

Op 20 januari **1997** speelt Turrentine drie nummers mee bij Marlena Shaw op haar 'Elemental Soul' (Concord 4774). In juli 1997 wordt in een Franse studio 'Nature: The Essence, Part 3' van pianist Ahmad Jamal opgenomen. Turrentine speelt daarop 'Devil's in my den', een nummer in New York opgenomen begin januari 1998 en toegevoegd aan de Franse opnamen (Dreyfus FDM 37018).

Op 28 juni 1997 trad saxofonist Bobby Watson Urban Renewal op in het Bimhuis (Amsterdam). Gitarist in die formatie was Gregg Skaff (°1958). Hij speelde vijf jaar bij Stanley Turrentine. Wellicht omdat zij samen nooit opnamen maakten is Skaff hier minder of helemaal niet bekend. Gregg schrijft: "I'm sorry but I cannot help you with any photos of me with Stanley Turrentine. I was a member of Stanley's band from 1981 thru 1986, and occasionally afterwards until his death. The members of Stanley's band varied when I worked with him, but the ones that I remember were Jon Hart (deceased; bass), Doug Nally (drums), John Miller (keyboards), Gerryck King (1960-2011; drums), Ronnie Mathews (1935-2008; piano), Butch Cornell (1941-2008; Hammond org), James King (bass), Billy King (percussion), Raphael Cruz (1947-2020; percussion), Terry Burrus (keyboards), Kenny Drew, Jr. (1958-2014; piano), Ernie Adams (drums)".

Op 13 juni **1998** was ST met Oscar Brown Jr. (1926-2005) aan de Baltische Zee in Salzau voor het Jazz Baltica Festival, met pianist Peter Madsen (°1955).

Wellicht was Turrentine's laatste plaat 'Do You Have Any Sugar' van 8-12 februari **1999**, opgenomen in Hollywood, CA. (Concord Vista 4862). Op 7 augustus 1999 is ST in Colorado voor de Teluride Jazz Celebration met Regina Carter, Vincent Herring, Les McCann, Roy Hargrove en Terence Blanchard.

Op 24 juni **2000** trad Turrentine op tijdens het JVC Jazzfestival in de Avery Fisher Hall in het Lincoln Center, NYC, met David Stryker en Kei Akagi.

Speelde ST zijn laatste concert op 20 augustus 2000 in Dimetriou's Jazz Alley in Seattle, WA?

Bekijk Stanley Turrentine in de Night Music Show (1989):
<https://tinyurl.com/suvt8acd>

Vanaf begin jaren negentig tot aan zijn dood woonde ST op nummer 13729, Piscataway Drive, Fort Washington, Maryland. Hij overleed aan een hartaanval in een ziekenhuis in New York City op 12 september 2000. Tijdens zijn begrafenis op 19 september werd zijn 'Sugar' uitgevoerd. Hij is begraven op het Allegheny Cemetery, Pittsburgh (zie de foto van zijn grafsteen hiernaast).

In 2001 werd in het Kennedy Center Terrace Theater in Washington, DC een 'Tribute To Stanley Turrentine' gehouden. Bassist James King was er ook bij.

De Australische saxofonist Brandon Allen woonde een tijd in Amsterdam en sinds 2000 in Londen. In 2022 herdenkt Allen de grootmeester met zijn kwartetplaat 'The Stanley Turrentine Project'. Die nam hij op 4 januari 2022 op met Will Barry (piano), Conor Chaplin (bas) en Dave Ingamells (drums).

Op 27 februari 2022 publiceerde het Vlaamse Jazz'Halo een uitgebreide bespreking van dit project. Het artikel is hier te lezen: <https://tinyurl.com/ymkmtjdm>.

Erik Carrette

De auteur dankt Joe Baxter (Ronnie Scott's), Kei Akagi, Alan Westby, Greg Skaff en Jos Demol (Jazz'Halo) voor hun medewerking.

JAZZWEEK TOP DRIE

1 juli 2024

1 Etienne Charles

Creole Orchestra ft. Rene Marie
(Culture Shock Music)

2 Conrad Herwig

The Latin Side Of McCoy Tyner
(Savant)

3 Karrin Allyson

A Kiss for Brazil
(Origin)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio \(www.jazzweek.com\)](#).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Jan-Wouter Alt, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Milan Popov, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Marcel Schikhof, Joke Schot.

Webbeheerder: Erik van Doorne, Masters of Media. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

1 juli 2024

Jos Demol, Jazzhalo.be (België)

FES The One (Zonk!)

Kaspars Zavileiskis, jazzin.lv (Letland)

KUBA Laukumi (Eigen Beheer)

Jacek Brun, Jazz-fun.de (Duitsland)

HANS LÜDEMANN AND REINER WINTERSCHLADEN

Porgy's Dream (Double Moon Records)

Madli-Liis Parts, Muusika (Estland)

ESTONIAN VOICES

Kallimale (Sheikid Records)

Bega Villalobos, In&OutJazz (Spanje)

RODRIGO AMADO

The Bridge. Beyond The Margins Live (Troost Records)

Mike Flynn, Jazzwise (VK)

KATHRINE WINDFELD

Aldebaran (Stunt)

Paweł Brodowski, Jazz Forum (Polen)

Dick Hovenga, Written in Music (Nederland)

Patrik Sandberg, Jazz (Zweden)

TOMASZ STANKO QUARTET

September Night (ECM)

Mateusz Sroczynski, Meloport (Oekraïne/Polen)

JÉRÉMIE TERNOY/PETER ORINS/IVANN CRUZ

The Theory Of Constraints (Circum-Disc)

Krzysztof Komorek, Donos kulturalny (Polen)

RGG/PAULI LYYTINEN/SAMUEL BLASER

City O Gardens vol.2 (VoiceMusic)

Jan Granlie, Salt-peanuts.eu (Noorwegen)

ERIK FRIEDLANDER

Dirty Boxing (Skipstone Records)

Christine Stephan, JAZZTHETIK (Duitsland)

ODED TZUR My Prophet (ECM)

Viktor Bensusan, Jazzdergisi.com (Turkije)

ARVE HENRIKSEN AND HARMEN FRAANJE

Touch of Time (ECM)

Nuno Catarino, Jazz.pt (Portugal)

MARCO MARTINS QUINTET

Low Profile (MdC Records)

Henning Bolte, freelance (Nederland)

GUISEPPE DORONZO/ANDY MOOR/FRANK ROSALY

Futuro Ancestrale (Clean Feed)

Tony Dudley-Evans, UK Jazz News (VK)

RACHEL MUSSON

Ashes And Dust/Iludw a llwych, dear a nef (Eigen Beheer)

Cim Meyer, All That... (Denemarken)

JON GORDON

7th Ave South (artistShare)

Lars Mossefinn, Dag og tid (Noorwegen)

SARA ALDÉN

There Is No Future (Prophone)

Matthieu Jouan, Citizenjazz.com (Frankrijk)

TAU Chants (Fun In The Church)

Axel Stinshoff, Jazz Thing (Duitsland)

IIRO RANTALA HEL TRIO

Tough Stuff (ACT)

Luca Vitali, Giornale della Musica (Italië)

JORDINA MILLÀ, BARRY GUY

Live In Munich (ECM Records)

Yves Tassin, JazzMania (België)

ROSARIO GIULIANI QUARTET

Logbook, Live at Sounds (Hypnote Records)

De Europe Jazz Media Chart [geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group](#).